

9. Webb P. D. Conservative Party / P. D. Webb // Encyclopedia Britannica. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.britannica.com/topic/Conservative-Party-political-party-United-Kingdom>

10. Webb P. D. Labor Party / P. D. Webb // Encyclopedia Britannica. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.britannica.com/topic/Labour-Party-political-party>

References

1. Makdonal'd U. Povsednevnaia zhizn' Britanskogo parlamenta / Makdonal'd U. – M.: Molodaja gvardija, 2007. – 368 s.

2. Merkel' V., Kruasan A. Formal'nye i neformal'nye instituty v defektnykh demokratsijah / V. Merkel', A. Kruasan // Politicheskije issledovanija. – 2002. – №1. – S.6–17.

3. Olejnik A. N. Preemstvennost' i izmenchivost' prevlirujushhej modeli vlasti: «jefekt kolei» v rossijskoj istorii / A. N. Olejnik // Obshhestvennye nauki i sovremennost'. – 2011. – №1. – S.52–66.

4. Pastuhov V. B. Gosudarstvo raskol'nikov. Karma rossijskoj vlasti / V. B. Pastuhov // Obshhestvennye nauki i sovremennost'. – 2011. – №5. – S.105–117.

5. Sergeev V. M. Istoricheskie istoki russoj politicheskoi kul'tury / V. M. Sergeev // Politicheskije issledovanija. – 2012. – №4. – S.8–22.

6. Skiperskih A. V. Tajna kak istochnik vlasti intellektualov / A. V. Skiperskih // Obshhestvennye nauki i sovremennost'. – 2010. – №1. – S.164–171.

7. Hofstadter R. The American Political Tradition and the Man Who Made It / Hofstadter R. – New York: Vintage Books. A division of Random House, 1989. – 493 p.

8. Webb P. D. Liberal Party / P. D. Webb // Encyclopedia Britannica. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.britannica.com/topic/Liberal-Party-political-party-United-Kingdom>

9. Webb P. D. Conservative Party / P. D. Webb // Encyclopedia Britannica. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.britannica.com/topic/Conservative-Party-political-party-United-Kingdom>

10. Webb P. D. Labor Party / P. D. Webb // Encyclopedia Britannica. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.britannica.com/topic/Labour-Party-political-party>

Grabina G. V., postgraduate student of Political Sciences Department, Odessa I. I. Mechnicov National University (Ukraine, Odessa), grabinaanna@gmail.com

The subculture of the power of «consolidated» and «defective» democracies: a comparative analysis

The article researches the nature of the phenomenon of subculture of power, which is interpreted by the author as an important factor in the process of democratic transition. The leading role in the research methodology belongs to the comparative method. Fundamental attributes of political cultures of societies of «consolidated» and «defective» democracies serve as analysis clusters. It has been found that the phenomenon of subculture of power acts as an indispensable component of the political matrix of a particular society, formed as a result of the processes of evolution and communal acts of deliberate social engineering of political and intellectual elites, and determines the specific passage of democratic transformations by the society.

As a result of conducted comparative analysis, the existence of common and distinctive features of subculture of polity power has been stated that belong to the models of «consolidated» and «defective» democracies.

Keywords: political culture, political power, power of subculture, dependence on the way made, democratization, authoritarian reversal.

* * *

УДК 005.57:32:316.422(477)

Еделєва М. А.,
аспірантка кафедри політології,
Запорізький національний університет
(Україна, Запоріжжя), medeleva26@gmail.com

ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Розглянуто особливості формування та реалізації державної інформаційної політики в умовах модернізації політичної системи сучасної України. Проаналізовано динаміку розвитку державної інформаційної політики за останні три роки, а також досвід формування інформаційної політики в розвинутих демократичних країнах.

Ключові слова: державна інформаційна політика, політична система, модернізація політичної системи, інформація, доступ до інформації.

Світовий політичний досвід свідчить про те, що ефективний розвиток політичної системи держави неможливий без реалізації системних підходів в сфері державної інформаційної політики. На сьогодні інформація є стратегічним ресурсом, ефективне використання якого є критерієм розвитку політичної, економічної та соціально-культурної сфері в державі.

Саме тому основним завданням державної інформаційної політики є надати змогу владі акумулювати соціально-політичну інформацію в суспільстві і використовувати її в інформаційному просторі країни задля побудови демократичного суспільства.

На сьогодні існує ряд проблем щодо проведення інформаційної політики в Україні. Аналіз досвіду розвинутих країн дозволяє виділити пріоритетні напрямки роботи в інформаційній сфері. Розвиток державної інформаційної політики є вкрай важливим напрямом для демократизації нашої держави, що і обумовлює актуальність нашого дослідження.

Питанням державної інформаційної політики присвячені дослідження вітчизняних науковців В. Дрешпака, О. Дубаса, Г. Несвіт, Ю. Нестеряка, Г. Почепцова, О. Сосніна, О. Старіша, А. Чічановського.

Дослідженням політичної системи та ролі політичної комунікації в виконанні її функцій займалися відомі українські та закордонні науковці такі як, Г. Алмонд, Р. Далтон, М. Дмирєнко, І. Курас, Ю. Нисневич, А. Романюк.

Досвід демократичних розвинутих країн в формуванні державної інформаційної політики вивчали такі науковці як, А. Баровська, Н. Васильєва, В. Гурковський, Є. Макаренко, С. Чукут.

В Україні питання формування державної інформаційної політики в останні роки привертає все більшу увагу політологів.

Мета дослідження полягає в аналізі сучасного стану державної інформаційної політики, виявлення проблем на шляху формування та реалізації нових завдань в сфері інформаційних відносин влади і суспільства в умовах модернізації політичної системи України.

Взаємодія влади і суспільства в умовах оновлення політичної системи неможлива без ефективної державної інформаційної політики. Демократичні перетворення в політичній системі відбуваються за рахунок впровадження демократичних цінностей в суспільне життя країни, дотримання законів, ефективної роботи владних установ. Інформація в цих процесах відіграє важливу роль. Як зауважує Г. Алмонд, «Політичні системи формуються під впливом внутрішнього і міжнародного оточення і в свою чергу формують його» [1, с. 123]. Вплив оточення на систему здійснюється через отримання інформації і реакцію на неї. Своєчасність реагування і ефективність дій влади щодо вирішення проблеми залежить в значній мірі від повноти та правдивості інформації.

Останні роки державна інформаційна політика отримала новий імпульс розвитку в результаті демократичних перетворень, які відбувалися в країні.

Влада ставить завдання щодо формування ефективної державної інформаційної політики, яка орієнтована на: вдосконалення інституціонального механізму в сфері державної інформаційної політики; підвищення рівня якості відносин між владою та суспільством в

інформаційному просторі; вдосконалення нормативно-правового регулювання в інформаційній сфері.

Як зазначає в своїй роботі Г. Несвіт, «...увага приділяється формуванню демократично орієнтованої масової свідомості, становленню галузі інформаційних послуг, розширенню правового поля регулювання суспільних відносин, у тому числі пов'язаних з одержанням, поширенням і використанням інформації» [6, с. 9].

В Україні формування нової інформаційної політики відбувається в умовах модернізації політичної системи, що супроводжується системними змінами в інформаційному просторі країни та становленням нового медіа ринку. Стара система контролю влади в інформаційній сфері, партійний та державний контроль над засобами масової інформації, та застосування цензури в пресі, стали не ефективними. Нова модель ринкових відносин внесла зміни в відношення між владою та ЗМІ, які ґрунтуються на принципах демократії. Як зазначає В. Дрешпак, аналізуючи історію розвитку державної політики у сфері ЗМІ на території України, практично протягом усіх періодів, ЗМІ були для влади, передусім, засобом пропаганди, вони не вважалися самостійним гравцем політики, були підзвітні й підконтрольні владі [3, с. 10]. Модернізація політичної системи держави позначилася і на засобах масової інформації. В сучасних умовах вільного доступу до інформації, коли суспільство стало відчувати себе активним політичним гравцем, інформаційна політика значно змінилася. О. Трухачов, наголошує на тому, що «завдяки новітнім технологіям та трансформації політичної системи медіа-ресурси фактично перетворюються у самостійний фактор політики» [10, с. 1].

Ю. Нисневич вважає, що «Для людей і суспільства в цілому принципово важливо не стільки свобода і незалежність кожного конкретного ЗМІ, скільки наявність безлічі різних ЗМІ як альтернативних джерел інформації та можливості вільно висловити в них весь спектр думок і оцінок» [7, с. 20]. В цьому і полягає смисл свободи слова в ЗМІ та свободи доступу до інформації. Громадянин проаналізувавши інформацію різних ЗМІ може дати більш об'єктивну оцінку подій в державі. Пліуралізм поглядів, що характеризує сучасну політичну систему як демократичну.

В період модернізації політичної системи, багато уваги приділяється законодавчій базі держави з метою удосконалення правової системи. Так, основним заходом в напрямку демократизації українського суспільства є прийняття відповідних Законів, щодо удосконалення інформаційної політики: «Про доступ до публічної інформації»; «Про інформацію»; «Про систему іномовлення України» (проект); «Про захист персональних даних»; «Про основи національної безпеки України»; «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки»; «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні»; «Про інформаційні агентства»; «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації»; «Про телебачення і радіомовлення»; «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», та ін. Також, Указ Президента України «Про додаткові

заходи щодо забезпечення відкритості у діяльності органів державної влади».

Таким чином, Україна отримала законодавство, яке відповідає всім європейським вимогам та орієнтоване на демократичні цінності, які впроваджені в Конституціях провідних країн. Існування законів в суспільстві не робить його автоматично демократичним, а дотримання законів як владою, так і суспільством.

Аналіз досвіду розвинутих демократичних країн дозволяє виділити пріоритетні напрямки роботи в інформаційній сфері.

Провідні країни світу ще в двадцятому столітті сформували концепції формування державної інформаційної політики. Американські політичні лідери одні з перших усвідомили, що за інформаційними технологіями майбутнє. Від їх використання в сфері політики в значній мірі залежить як благополуччя громадян, так і розвиток держави. Це обумовлено тим, що нові технології дають можливість швидше дізнаватися про запити, потреби громадян, з одного боку, та про рішення влади, яка реагує на ці запити, з іншого боку. В США у 1993 р. була прийнята концепція національної інформаційної інфраструктури. В основу цієї концепції лягли пріоритетні завдання розвитку інформаційної політики Сполучених Штатів Америки. В концепції наголошується, що переваги національної інформаційної інфраструктури нації величезні; розвинена інформаційна інфраструктура дозволить фірмам США конкурувати і перемагати в світовій економіці, створюючи хороші робочі місця для американського народу і економічного зростання для нації» [13, с. 1].

В Україні довгий час були прогалини щодо формування державної інформаційної політики. Це результат розриву в розвитку інформаційної інфраструктури України та провідних країн світу. Було відставання в використанні сучасних інформаційних технологій у всіх сферах життя, в тому числі і в політичній сфері. Тільки на початку 2000-х років проблема входження України в «інформаційне суспільство» почала вирішуватися. Зокрема, в 2004 році була прийнята «Концепція національної інформаційної політики». В ній зазначається, що метою Концепції є визначення шляхів для створення правових, технологічних, економічних і організаційних умов формування в Україні розвинутого інформаційного суспільства [4, с. 1].

С. Чукот зазначає, що основними напрямами сучасної інформаційної політики уряду США є: електронна торгівля (конкурсні електронні торги); сприяння доступу населення до урядової та адміністративної інформації; впровадження електронного уряду; регулювання й підтримка розвитку інформаційно-комунікаційних технологій; забезпечення безпеки використання інформаційно-комунікаційних технологій; застосування інформаційно-комунікаційних технологій у державних установах; захист персональних даних; соціальні аспекти використання інформаційно-комунікаційних технологій; надання різноманітних електронних послуг (зокрема, одержання офіційних документів через урядові вебсайти, сплата податків, надання статистичної інформації про роботу державного апарату населенню тощо) [8, с. 412]. Україна також робить важливі кроки в формуванні сучасної інформаційної політики.

На сьогодні одне з невирішених питань, яке заважає швидко побудувати в Україні «інформаційне суспільство», є питання впровадження електронного уряду. На думку С. Чукут, електронний уряд – це не просто система надання державою та її органами послуг (у тому числі й відповідної інформації) громадянам на основі їх активної взаємодії за допомогою сучасних інформаційних і комунікаційних технологій, а й передусім модернізація самого процесу державного управління відповідно до нових умов суспільного розвитку [8, с. 398]. Основними перевагами впровадження цього проекту є: ефективність праці чиновників; подолання корупції через прозорість; вільний доступу громадян до інформації; економічність (зменшення витрат на працівників, які займаються рутинною, їх перекваліфікація і задіяння в інших сферах). Основними загрозами впровадження електронних послуг є конфіденційність особистих даних та кібербезпека. Ці питання мають вирішення через прийняття відповідних законопроектів.

Зокрема був розроблений портал IGov. Цей портал створено волонтерською командою в рамках боротьби з корупцією в Україні та вдосконалення бізнес–процесів в наших державних органах [12, с. 1]. На ньому зібрані послуги, що надаються державними органами через Інтернет громадянам та бізнесу. На жаль, цей проект не є урядовою програмою, адже це перспективний напрямок реалізації державної інформаційної політики.

Інша програма «Prozoggo» публічні закупівлі була створена на базі бюрократичного ДП «Зовнішторгвидав України» з довгим шлейфом корупційних скандалів, але не зважаючи на це перетворилася на ефективну організацію, яка є надійною основою реформи публічних закупівель [9, с. 1]. На сьогодні портал ще реформується, але у перспективі ДП «Прозорро» має перетворитися на успішну ІТ компанію, яка займається розробкою та впровадженням інноваційних продуктів всередині країни.

Ці системи зроблять державні послуги більш доступнішими для населення, допоможуть уникнути бюрократичні перешкоди, здатні запобігати корупції. В той же час постає питання, що робити тій часті населення, яка не має доступу до Інтернету, або з об'єктивних причин не вміє користуватися Інтернетом.

В 1990–х роках перед владою стояло завдання формування інформаційної грамотності. В той час більшість населення України не мали можливості користуватися персональними комп'ютерами, Інтернетом. Нині ситуація суттєво змінилася. В школах створені комп'ютерні класи з доступом до мережі Інтернет. Таким чином держава намагається впровадити інформаційні технології в повсякденне життя з шкільних років. Але цього замало, оскільки сьогодні люди середнього і старшого віку повинні вміти користуватися цими технологіями для отримання послуг, які надаються державними органами в електронному вигляді.

Завдяки урядовим програмам Естонією досягнути позитивні результати, в навчанні населення комп'ютерній грамотності. Ці програми почали діяти з кінця 1990–х років. Значну увагу було приділено комп'ютерній освіченості громадян, особливо в сільській місцевості. В бюлетені «Е–Естонія» було розкрито основні напрямки дії влади, щодо впровадження інформаційних технологій

в повсякденне життя естонців, так у 1997 році було прийнято рішення про оснащення шкіл сучасними комп'ютерами та Інтернетом. Була ініційована програма «Стрибок тигра». Мета цієї програми полягала в підготовці школярів до тих можливостей, які можуть надати комп'ютери і новітні інтернет–технології. Також була впроваджена програма «Дивись на світ». Її мета ознайомити з основами інформаційного суспільства ті верстви населення, які в силу вікових або інших причин не мають можливості зробити це самостійно. Ці програми реалізуються і нині [11, с. 2]. Це робить актуальною «освіту на протязі всього життя». В Україні існує також потреба розширення мережі курсів по інформатиці для людей старшого покоління. Участь всіх верств населення в обговоренні політичних рішень, має бути узгоджено владою в питаннях комунікації з суспільством.

В останні роки ця проблема набула актуальності, завжди з приходом до влади тієї чи іншої політичної сили змінювався вектор державної інформаційної політики щодо комунікації між владою та громадськістю.

У вирішені питання інституційного забезпечення комунікативної політики в Україні, можна використати ті ж методи, що і Нідерланди, які на сьогодні є однією з провідних держав в сфері інформаційно–комунікативних відносин між владою і суспільством. А. Баровська наголошує, що в Нідерландах зберігається високий рівень полемічної культури, відкрите обговорення реальних і глобальних проблем з метою з'ясування реального стану справ, різних інтересів і способів їх можливого узгодження [2, с. 168]. Також вона відмічає, Голландці надають перевагу прийняттю рішень на основі консенсусу та компромісу. Наразі політика відкритості для сучасного українського суспільства, є вагомим чинником демократичних перетворень. На сьогодні інституційне забезпечення державної комунікативної політики Нідерландів на центральному рівні – це 4 структури, різні за своїм статусом і функціональними завданнями [2, с. 174].

Політична криза 2013–2014 рр. змусила нинішню владу використати інституційний підхід щодо формування комунікативної політики в українському суспільстві. В 2014 році з'явилося Міністерство інформаційної політики (МІП) України. Ключові завдання МІП це: розробка стратегії інформаційної політики України та концепції інформаційної безпеки держави; координація органів влади в питаннях комунікації та поширення інформації, та інше [5, с. 1]. Сучасний досвід Нідерландів, як країни, що формує принципи відкритості та механізми впровадження ефективної інформаційної політики, є актуальним для МІП України.

Таким чином, формування нової державної інформаційної політики згідно з вимогами сучасних світових тенденцій є для України незворотнім процесом, а комунікація між державою та суспільством є однією з ознак демократичності політичної системи. Використання досвіду провідних країн світу є актуальним для України задля подолання політичної, економічної та соціальної кризи в суспільстві.

Висновки. Саме нова державна інформаційна політика формує підходи що до вдосконалення

політичної системи та побудови сучасного демократичного суспільства. Отже, очевидно, що позиція держави в відносинах з державними та підконтрольними владі ЗМІ давала можливість в повній мірі формувати громадську думку і конкурувати з приватними засобами масової інформації. Різноманітність ЗМІ та доступ до інформації роблять громадянське суспільство рівноправним гравцем в формуванні суспільної думки в країні.

Здійснений аналіз змін законодавчої бази країни в інформаційній сфері дозволяє зробити наступний висновок – на сьогодні зроблено багато в напрямку удосконалення правової бази нової інформаційної політики, але цього замало для суттєвого підвищення її результативності.

Розробляючи шляхи удосконалення інформаційної політики України варто враховувати досвід розвинутих демократичних країн. Це дасть змогу владі продовжити реформування політичної системи України. Аналіз показав, що певний досвід передових країн в сфері інформаційної політики можна застосувати в рамках Української держави. Різноманітні концепції інформаційної політики провідних країн світу, особливості їх формування та шляхи реалізації цих концепцій заслуговують на увагу.

Наукову цінність для українського суспільства представляють дослідження напрямків удосконалення державної інформаційної політики в період реформування політичної системи.

Список використаних джерел

1. Алмонд Г. Сравнительная политология сегодня / Алмонд Г., Паулл Дж., Стром К., Далтон Р. – М.: Аспект Пресс, 2003.
2. Баровська А. В. Інституційне забезпечення державної комунікативної політики: досвід Нідерландів / А. В. Баровська // Стратегічні пріоритети. – К., 2014. – №2 (31). – С.168–175.
3. Дрешпак В. М. Концептуальні чинники формування державної політики України у сфері засобів масової інформації: автореф. дис. ... канд. політ. наук: 25.00.01 / Валерій Михайлович Дрешпак; Дніпропетровський регіональний інст-т держ. управ. при Президентові Укр. «Нац. акад. державного управління». – Дніпропетровськ, 2005. – 21 с.: табл., схеми. – Бібліогр.: с.16–17.
4. Закон України «Про Концепцію національної інформаційної політики» від 3 квітня 2003 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/687-15> / (дата звернення 17.10.2016). – Назва з екрану.
5. Міністерство інформаційної політики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mip.gov.ua/content/pro-ministerstvo.html> / (дата звернення 02.05.2016). – Назва з екрану.
6. Несвіт Г. Інформаційна політика держави як фактор реформування суспільства / Г. Несвіт. – Одеса, 2001.
7. Нисневич Ю. А. Информационно-коммуникационная стабилизация политической системы / Ю. А. Нисневич // Вестник Российского университета дружбы народов. Серия: Политология. – 2006. – №6.
8. Почепцов Г. Г. Інформаційна політика / Почепцов Г. Г., Чукут С. А. – К.: Знання, 2008. – 663 с.
9. Про ДП «Прозорро» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://prozorro.gov.ua/about> / (дата звернення 17.05.2017). – Назва з екрану.
10. Трухачов О. І. Соціокультурні та ідейно-політичні аспекти впливу державно-виконавчих установ на засоби масової комунікації: автореф. дис. ... канд. політ. наук: 23.00.03 / Олександр Іванович Трухачов; Київський нац. універ. ім. Т. Шевченка, Інст. журналістики. – Київ, 2010. – 16 с.
11. Э-Эстония. Страна где живет интернет [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.slideshare.net/priimagi/estonia-egovernance-leaflet-in-russian-of-2010> / (дата звернення 02.05.2016). – Назва з екрану.

12. IGov Портал державних послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://igov.org.ua/> / (дата звернення 17.05.2017). – Назва з екрану.

13. The national information infrastructure: agenda for action, 15 September 1993 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://clinton6.nara.gov/1993/09/1993-09-15-the-national-information-infrastructure-agenda-for-action.html> / (дата звернення 18.10.2016). – Назва з екрану.

References

1. Almond G. Sravnitel'naja politologija segodnja / Almond G., Paujell Dzh., Strom K., Dalton R. – М.: Аспект Пресс, 2003.
2. Barovs'ka A. V. Instyucijne zabezpechennja derzhavnoi' komunikatyvnoi' polityky: dosvid Niderlandiv / A. V. Barovs'ka // Strategichni priorytety. – К., 2014. – №2 (31). – С.168–175.
3. Dreshpak V. M. Konceptual'ni chynnyky formuvannya derzhavnoi' polityky Ukrainy u sferi zasobiv masovoi' informacii': avtoref. dys. ... kand. polit. nauk: 25.00.01 / Valerij Myhajlovych Dreshpak; Dnipropetrovs'kyj regional'nyj inst-t derzh. uprav. pry Prezydentovi Ukr. «Nac. akad. derzhavnogo upravlinnja». – Dnipropetrovs'k, 2005. – 21 s.: tabl., shemy. – Bibliogr.: s.16–17.
4. Zakon Ukrainy «Pro Konceptiju nacional'noi' informacijnoi' polityky» vid 3 kvitnja 2003 r. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/687-15> / (data zvernennja 17.10.2016). – Nazva z ekranu.
5. Ministerstvo informacijnoi' polityky Ukrainy [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://mip.gov.ua/content/pro-ministerstvo.html> / (data zvernennja 02.05.2016). – Nazva z ekranu.
6. Nesvit G. Informacijna polityka derzhavy jak faktor reformuvannja suspil'stva / G. Nesvit. – Odesa, 2001.
7. Nisnevich Ju. A. Informacionno-kommunikacionnaja stabilizacija politicheskoj sistemy / Ju. A. Nisnevich // Vestnik Rossijskogo universiteta druzhby narodov. Serija: Politologija. – 2006. – №6.
8. Pohepcov G. G. Informacijna polityka / Pohepcov G. G., Chukut S. A. – К.: Znannja, 2008. – 663 s.
9. Pro DP «Prozorro» [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <https://prozorro.gov.ua/about> / (data zvernennja 17.05.2017). – Nazva z ekranu.
10. Truhachov O. I. Sociokul'turni ta idejno-politychni aspekty vplyvu derzhavno-vikonavchih ustanov na zasoby masovoi' komunikacii': avtoref. dys. ... kand. polit. nauk: 23.00.03 / Oлександр Іванович Трухачов; Kyi'vs'kyj nac. univer. im. T. Shevchenka, Inst. zhurnalistyky. – Kyi'v, 2010. – 16 s.
11. Je-Jestonija. Strana gde zhivet internet [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.slideshare.net/priimagi/estonia-egovernance-leaflet-in-russian-of-2010> / (data zvernennja 02.05.2016). – Nazva z ekranu.
12. IGov Portal derzhavnyh poslug [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <https://igov.org.ua/> / (data zvernennja 17.05.2017). – Nazva z ekranu.
13. The national information infrastructure: agenda for action, 15 September 1993 [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://clinton6.nara.gov/1993/09/1993-09-15-the-national-information-infrastructure-agenda-for-action.html> / (data zvernennja 18.10.2016). – Nazva z ekranu.

Edeleva M. A., aspirant, Zaporizhzhia State National University (Ukraine, Zaporizhzhia), medeleva26@gmail.com

Governmental informational politics in the conditions of modernization of the political system of the modern Ukraine

In the following article peculiarities of the formation and realization of the governmental informational politics in the conditions of modernization of the political system of the modern Ukraine are discussed. The dynamics of the development of the governmental informational politics during the past 3 years and the experience of the formation of the informational politics in the developed democratic countries were analyzed.

Keywords: governmental informational politics, political system, modernization of the political system, information, access to the information.

* * *